

Sygn. akt I C 911/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Protokolant: protokolant Anna Łachman

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2014 r. w Krakowie

sprawy z powództwa **B. M. (1)**

przeciwko (...) **S.A.**

w W. przy interwencji ubocznej A. R.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 3.617 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. zasądza od powódki na rzecz interwenientki ubocznej A. R. kwotę 4.467 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt. I C 911/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 lipca 2014 r.

Powódka B. M. (1) wniosła pozwem z dnia 28 maja 2013r

o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A.

z siedzibą w W. kwoty 84 951,04 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 77. 460,04 zł od dnia 15 lipca 2009 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 7 491 zł. od dnia 14 października 2010 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu wskazała, że dochodzi odszkodowania w związku z zawinionym zaniechaniem radcy prawnego A. R. prowadzącej Kancelarię Radcy Prawnego w K., zaś odpowiedzialność strony pozwanej za naprawienie powstałej szkody wynika z umowy generalnej ubezpieczenia OC radcy prawnego A. R.. Podała, że w dniu 3 września 2010 r. przed Sądem Rejonowym dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie V Wydział Gospodarczy w sprawie V GC 806/10/S zapadł wyrok zaoczny zasądający od niej na rzecz Spółki (...) M., J. K., S. M. Sp. j. kwotę 77 460,04 zł. wraz z kosztami sądowymi w wysokości 7 491 zł., zaś powyższy wyrok został doręczony powódce, a pozwanej w tamtej sprawie, w dniu 20 września 2010 r., poprzez dokonanie odbioru wskazanego wyroku przez jej syna. Podała, że w dniu 24 września 2010 r. udała się do Kancelarii Radcy Prawnego A. R. celem zlecenia radcy prawnemu prowadzenia sprawy z powództwa Spółki (...), a w szczególności złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego, tego dnia towarzyszyła jej córka P., która oczekiwała na powódkę w samochodzie, lecz A. R. nie była w tym dniu obecna w kancelarii. Powódka

w dniu 27 września 2010 r. zgłosiła się do Kancelarii celem podpisania pełnomocnictwa, w ustnej umowie zawartej z pełnomocnikiem A. R. zleciła reprezentowanie jej osoby w powyższej sprawie gospodarczej, a w szczególności do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego. Ponadto powódka podała, że podczas tego spotkania poinformowała pełnomocniczkę, że wyrok zaoczny został odebrany przez jej syna w dniu 20 września 2010 r., tymczasem pełnomocnik A. R. sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r. nadała przesyłką pocztową na adres sądu w dniu 1 października 2010 r., tj. czwartego dnia po upływie ustawowego terminu do złożenia tego środka zaskarżenia, wobec czego Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia postanowieniem z dnia 22 października 2010 r. odrzucił sprzeciw pozwanej, zaś wyrok zaoczny z dnia 3 września 2010 r. uprawomocnił się dnia 13 października 2010 r. Wszczęto również przeciwko powódce postępowanie komornicze. Powódka podała, że wskutek błędu popełnionego przez profesjonalnego pełnomocnika, któremu powódka powierzyła złożenie środka zaskarżenia od wyroku zaocznego, a polegającego na tym, że środek ten został złożony po terminie, powstała szkoda w majątku powódki, polegająca na niesłusznym zasądzeniu od powódki na rzecz Spółki (...) kwoty 77 460,04 zł. należności głównej wraz z odsetkami liczonymi od dnia 5 lipca 2009 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 7 491 zł. stanowiącej koszty procesu. Wskazała, że zaistniała szkoda powstała w wyniku zawinionego zaniechania, jakiego dopuścił się pełnomocnik powódki, który nie dochował należytej staranności przy składaniu sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r., zaś niezłożenie w terminie sprzeciwu od wyroku zaocznego uniemożliwiło stronie powodowej podjęcie czynności mających na celu obronę swoich interesów.

Strona pozwana odmówiła przyjęcia swojej odpowiedzialności z uwagi na brak kumulatywnego wystąpienia wszystkich niezbędnych przesłanek, a w szczególności braku zawinienia po stronie profesjonalnego pełnomocnika. Powódka podniosła, że w oparciu o zasady doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania, za zasadny należy uznać zarzut zawinionego działania przez radcę prawnego A. R., jak i wysokie prawdopodobieństwo uzyskania korzystnego wyniku sprawy w przypadku skutecznego złożenia środka zaskarżenia od wyroku zaocznego.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

W pierwszej kolejności strona pozwana podała, że warunkiem przyznania odszkodowania jest ustalenie odpowiedzialności cywilnej sprawczej ubezpieczonego bądź osoby trzeciej, a zatem odpowiedzialność odszkodowawcza gwarancyjna (...) S.A. zachodzi jedynie wówczas, gdy istnieje odpowiedzialność sprawcza ubezpieczonego za wyrządzoną szkodę. Podkreśliła, że umowa o świadczenie usług pomocy prawnej rodzi stosunek zobowiązaniowy, który warunkuje odpowiedzialność kontraktową, radcy prawnego, a zatem zobowiązanie do starannego działania, a nie zobowiązanie rezultatu.

Ponadto pozwany Ubezpieczyciel wskazał, że z dokumentacji złożonej do akt szkodowych oraz wyjaśnień ubezpieczonej A. R. wynika, że powódka przekazała radcy prawnemu nieprawidłową informację odnośnie daty, w jakiej odebrała wyrok zaoczny w sprawie do sygn. akt VGC806/10/S, zaś w dniu 27 września 2010 r. odbyło się spotkanie, na którym powódka udzieliła radcy prawnemu pełnomocnictwa, zleciła prowadzenie sprawy i poinformowała, że wyrok zaoczny został odebrany w dniu 24 września 2010 r., a nie jak się później okazało 20 września 2010 r. Zdaniem strony pozwanej ubezpieczona, działając w dobrej wierze, w oparciu o informacje uzyskane od powódki i zgodnie z obowiązującymi przepisami, z zachowaniem ustalonego od daty 24 września 2010 r. terminu wniosła sprzeciw 1 października 2010 r., lecz sprzeciw został odrzucony, jako wniesiony po terminie. Ubezpieczona zaskarżyła powyższe postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu, lecz Sąd również odrzucił to zażalenie, gdyż powódka nie opłaciła tego zażalenia. W ocenie strony pozwanej ubezpieczona A. R. należycie wykonała swoje zobowiązanie, a zatem nie zaistniała podstawowa przesłanka odpowiedzialności, jaką jest nienależyte wykonanie zobowiązania.

Strona pozwana zarzuciła również, że powódka nie przedstawiła, poza twierdzeniami, dowodów pozwalających na przyjęcie, że wynik sprawy były korzystny, gdyby pełnomocnik zachował należyłą staranność, tym samym powód nie wykazał istnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy nienależytym wykonaniem przez radcę prawnego zobowiązania - umowy o świadczenie usług prawnych (art. 471 k.c.) a szkodą, której naprawienia się domaga, a jej wysokość ma być równa roszczeniu wraz z kosztami procesu zasądzonemu wyrokiem zaocznym, zaś samo zaniechanie

radcy prawnego jako pełnomocnika powódki w sprawie przed Sądem Rejonowym w Krakowie, nie stanowi jeszcze dowodu, czy i jakie wywołało następstwa w stosunku prawnym łączącym strony, a w szczególności, czy doszłoby do oddalenia powództwa w wypadku należytego prowadzenia procesu przez radcę prawnego, a tym samym powódka nie byłaby zobowiązana do zapłaty kwoty wynikającej z wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r. Pozwany Ubezpieczyciel podniósł również, że przedmiotem ubezpieczenia radcy prawnego A. R. była odpowiedzialność cywilna-kontraktowa i deliktowa za szkody wyrządzone następstwem działania lub zaniechania podczas wykonywania czynności radcy prawnego, a zatem zakres ochrony ubezpieczeniowej nie obejmuje przy tym ani zwrotu pobranego wynagrodzenia ani też kosztów przegranego procesu.

Interwenantka uboczna po stronie pozwanej –A. R. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Podaje, że spotkała się z powódką w dniu 27 września 2010 r. w siedzibie swojej kancelarii, a spotkanie miało dotyczyć udzielenia powódce porady prawnej z zakresu prawa spadkowego, a na zakończenie spotkania powódka okazała interwenantce ubocznej wyrok zaoczny Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia K. V Wydział Gospodarczy z dnia 3 września 2010 r., sygn. akt V GC 806/10/S, przekazując dodatkową informację pełnomocnikowi, iż wyrok został jej doręczony w dniu 24 września 2010 r. W tym samym dniu udała się do Sadu Rejonowego w celu zbadania akt, lecz w aktach nie było zwrotnego potwierdzenia odbioru wyroku zaocznego. Wobec powyższego, w dobrej wierze interwenantka uboczna przyjęła podany przez powódkę termin za właściwy i ustaliła zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, iż termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r. upływa w dniu 1 października 2010 r. W tym też terminie, tj. 1 października 2010 r. sprzeciw został nadany w urzędzie pocztowym.

Interwenantka podniosła, że powódka w dniu 2 października 2010 r. wysłała do niej wiadomość e-mail z częścią dokumentów. W odpowiedzi na tę wiadomość A. R. poinformowała powódkę, że w związku z tym, iż dokumenty zostały wysłane po 1 października 2010 r., a więc po terminie do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego ustalonego na podstawie informacji przekazanych przez powódkę, sprzeciw został złożony bez przesłanego dokumentu. Potwierdza to zdaniem interwenantki ubocznej, iż powódka poinformowała ją o odbiorze wyroku zaocznego w dniu 24 września 2010 r., a nie zaś jak twierdzi powódka, w dniu 20 września 2010 r., i na tej podstawie ustalony został przez interwenantkę uboczną termin do złożenia środka zaskarżenia.

Interwenantka uboczna wskazała, że w działaniach na rzecz powódki w sprawie o sygn. akt V GC 806/10/S nie dopuściła się żadnych naruszeń, ani zaniedbań. Wszelkie podjęte czynności zostały dokonane z zachowaniem najwyższej staranności, sumienności, co tym samym powoduje brak odpowiedzialności cywilnej interwenantki ubocznej za niekorzystne rozstrzygnięcie prowadzonego postępowania w sprawie o sygn. akt V GC 806/10/S. Zarzuciła również, że powódka nie wykazała adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy rzekomym nienależytym wykonaniem przez interwenantkę uboczną zobowiązania, a szkodą której naprawienia się domaga w niniejszym procesie. Z ostrożności procesowej wskazała, że na wypadek gdyby Sąd uznał, iż interwenantka uboczna dopuściła się naruszenia zasad profesjonalizmu przy ustaleniu terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, to późniejsze, wykazane powyżej działanie powódki, polegające m. in. na niedostarczeniu żądanej dokumentacji, odwoływaniu spotkań, nieodpowiadaniu na kierowaną korespondencję mailową i pocztową, nieopłaceniu opłaty sądowej od zażalenia, uznać należy za przyczynienie się powódki do powstania po jej stronie szkody w rozumieniu art. 362 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka B. M. (1) prowadziła działalność pod firmą (...), Doradztwo (...) z siedzibą w K.. W oparciu o umowę z 2007 r. powódka świadczyła na rzecz Spółki (...). M., J. K., S. (...) spółki jawnej w K. usługi z zakresu księgowości. Spółka (...) w pozwie z dnia 2 czerwca 2010 r. wniesionym do Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie Wydział V Sąd Gospodarczy domagała się zasądzenia kwoty 77 460,04 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 lipca 2009 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu powodowa Spółka wskazała, że B. M. (1) podczas wykonywania na rzecz tej Spółki usług księgowych dopuściła się szeregu błędów i nieprawidłowości polegających m.in.

na nienależytym prowadzeniu dokumentacji rachunkowo-księgowej oraz kadrowo –płacowej. Odpis pozwu odebrała w imieniu powódki jej matka, w dniu 8 lipca 2010 r.

Wyrokiem zaocznym z dnia 3 września 2010 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie Wydział V Sąd Gospodarczy w sprawie sygn. akt VGC 806/10/S zasądził od B. M. (1) na rzecz (...) M. M., J. K., S. (...) spółki jawnej w K. kwotę 77 460,04 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 lipca 2009 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 7 491 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Odpis wyroku zaocznego został doręczony powódce, a pozwanej w tamtej sprawie- B. M. (1) w dniu 20 września 2010 r., zaś przesyłkę sądową zawierającą przedmiotowy wyrok zaoczny odebrał w jej imieniu syn B. M. (2).

dowód: pozew w sprawie do sygn. akt V GC 806/10/S, wyrok zaoczny Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie z dnia 3 września 2010 r., sygn. akt V GC 806/10/S wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru - k. 239-240 akt sprawy o sygn. V GC 806/10/S.

Syn powódki przekazał dopiero w dniu 24 września 2010 r. powódce odebrany przez niego wyrok zaoczny. Kiedy powódka otrzymała wyrok od syna rozpoczęła poszukiwania dobrego adwokata do reprezentowania jej w tym procesie, w efekcie jej klient Z. G. polecił jej radcę prawnego A. R.. W dniu 24 września 2010 r. powódka wraz z córką udała się do kancelarii (...) przy ul. (...) w K., lecz nie zastała radczyni, a przebywający wówczas w kancelarii pracownik poinformował powódkę, że radczyni będzie obecna w kancelarii dopiero w dniu 27 września 2010 r. W trakcie wcześniejszej rozmowy telefonicznej z A. R. powódka powiedziała, że chodzi jej o porady z zakresu prawa spadkowego lokalowego, nie wspominała wówczas o sprawie sądowej ani o wyroku zaocznym. Do spotkania powódki z pełnomocnikiem A. R. doszło w kancelarii w dniu 27 września 2010 r., było to pierwsze bezpośrednie spotkanie między nimi. W spotkaniu uczestniczyła jedynie powódka B. M. (1) oraz radca prawny A. R., zaś córka powódki P. M., czekała na matkę w samochodzie przed budynkiem kancelarii. Powódka pod koniec spotkania, przy wyjściu okazała radczynie wyrok zaoczny Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia K. V Wydział Gospodarczy z dnia 3 września 2010 r. i wówczas A. R. zwróciła się do powódki z zapytaniem, czy posiada odpis pozwu, ewentualnie kiedy go otrzymała, a w szczególności kiedy otrzymała wyrok zaoczny. Powódka oświadczyła, iż nigdy nie otrzymała pozwu wraz z załącznikami, a jedynym posiadanym przez nią dokumentem w sprawie jest otrzymany wyrok zaoczny, informując jednocześnie, że wyrok zaoczny dostała w dniu 24 września 2010 r. Nie wskazywała przy tym, że wyrok ten odebrała inna osoba w jej imieniu. Powódka w trakcie tego spotkania doradzała się, jakie podjąć dalsze kroki, pytała dlaczego zapadł taki wyrok. A. R. skopiowała przyniesiony przez powódkę wyrok i sporządziła na tej kopii adnotację o dacie odebrania wyroku przez powódkę, nie odebrała zaś od powódki pisemnego potwierdzenia, kiedy został przez nią odebrany wyrok zaoczny. Ponadto powódka udzieliła w tym dniu A. R. pełnomocnictwa do reprezentowania jej w sprawie sygn. akt V GC 806/10/S z powództwa spółki (...).

A. R. poinformowała powódkę o konieczności zapoznania się przez nią z aktami sądowymi celem opracowania dalszej strategii działania.

Tego samego dnia 27 września 2010 r. w godzinach popołudniowych, w trakcie poniedziałkowego dyżuru sądów, A. R. udała się do sekretariatu V Wydziału Gospodarczego Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie w celu zbadania i sfotografowania akt sprawy, w tym w szczególności treści pozwu i załączników oraz ustalenia daty i sposobu doręczenia powódce odpisu wyroku zaocznego. Jednak w badanych aktach sprawy o sygn. V GC 806110/S nie znajdowało się jeszcze zwrotne potwierdzenie odbioru wyroku zaocznego, zaś radczyni ustaliła, że odpis pozwu odebrała matka powódki, a nadto złożyła do akt odpis udzielonego jej pełnomocnictwa przez B. M. (1).

Po wizycie w sądzie radczyni zadzwoniła zaraz do powódki na jej telefon komórkowy i zaproponowała, żeby powódka poszła do matki i zapytała ją o pozew wraz z załącznikami, zwłaszcza, że wśród załączników do pozwu znajdowała się również płyta CD, powódka zobowiązała się, że poszuka dokumentów, a następnie poinformowała pełnomocniczkę, że znalazła u matki pozew z dokumentami i dostarczy to wszystko do dnia 1 października 2010 r. A. R. poinformowała powódkę o konieczności uiszczenia opłaty sądowej od wniesionego sprzeciwu od wyroku zaocznego, zaś powódka oświadczyła, że nie stać ją na spełnienie tego obowiązku, więc pełnomocniczka zasugerowała powódce, by wraz ze

sprzeciwem złożyła wniosek o zwolnienie jej od kosztów sądowych. W rezultacie A. R. wysłała powódce e-mailem w dniu 30 września 2010 r. zawierający wzór formularza, by go wypełniła i przyniosła do kancelarii, a nadto poinformowała powódkę, że w przypadku nieuzyskania przez powódkę zwolnienia od kosztów opłata sądowa będzie wynosić 1 937 zł. płatna na rachunek sądu. W wiadomości tej pełnomocniczka zwróciła się do powódki o przesłanie drogą e-mailową jej stanowiska odnośnie twierdzeń zawartych w pozwie wraz z wnioskami dowodowymi, jak również o przyniesienie na planowane na dzień 1 października 2010 r. w siedzibie jej kancelarii spotkanie, dokumentów obrazujących jej sytuację finansową oraz przedłożenie wszystkich dokumentów otrzymanych ze Sądu. Ponadto A. R. przedstawiła powódce warunki finansowe prowadzenia sprawy sądowej wraz z prośbą o ich potwierdzenie.

dowód: wiadomość e-mail z dnia 30 września 2010 r. – k. 106, zeznania interwenientki ubocznej A. R. – k. 142-143.

Zgodnie ze wcześniejszymi ustaleniami powódka przybyła w dniu

1 października 2010 r. na umówione spotkanie z pracownikiem kancelarii – aplikantem radcowskim K. S., przyniosła wypełniony formularz do wniosku o zwolnienie od kosztów wraz z pozwem i innymi dokumentami, A. R. nie była obecna w kancelarii podczas wizyty powódki, powódka zostawiła wtedy opłatę w kwocie 1 000 zł. jako wynagrodzenie częściowe za usługę pomocy prawnej, lecz nie przedłożyła bilansu dotyczącego kondycji finansowej swojej spółki.

W zaistniałej sytuacji, szczególnie wobec braku w aktach zwrotnego potwierdzenia odbioru przesyłki sądowej zawierającej odpis wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r. A. R. przyjęła podany przez powódkę termin przyjęcia tego dokumentu – czyli 24 września 2010 r. za prawdziwy i ustaliła zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, iż termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r. upływa w dniu 1 października 2010 r. W tym też terminie, tj. 1 października 2010 r. sprzeciw wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych został nadany w urzędzie pocztowym przez pełnomocniczkę.

Powódka B. M. (1) w dniu 2 października 2010 r. wysłała do A. R. wiadomość e-mail, w której napisała „bardzo przepraszam za spóźnienie, bardzo dużo spraw...” w załączeniu przesyłając bilans firmy. W odpowiedzi na powyższą wiadomość radczyni w wiadomości e-mailowej z dnia 4 października 2010 r. poinformowała powódkę, że termin do złożenia sprzeciwu minął w piątek 1 października 2010 r. i dlatego oświadczenie majątkowe powódki zostało złożone bez załączników, lecz załączniki zostaną uzupełnione kolejnym pismem lub na wezwanie sądu.

B. M. (1) wielokrotnie nie odpowiadała na wiadomości e-mailowe A. R., w dniu 15 października i 19 października 2010 r. radczyni wskazała numer swojego rachunku bankowego, celem wpłacenia przez powódkę należności z tytułu usług pomocy prawnej, zaś na pytanie, kiedy pełnomocnik może spodziewać się płatności powódka nie odpowiedziała.

Postanowieniem z dnia 22 października 2010 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie Wydział V Sąd Gospodarczy w sprawie sygn. akt V GC 806/10/S odrzucił sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r., jako wniesiony po terminie. W uzasadnieniu powołanego postanowienia Sąd wskazał, iż odpis wyroku został doręczony powódce w dniu 20 września 2010 r., co wynika z adnotacji poczty na zwrotnym potwierdzeniu odbioru, wobec czego termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego upłynął w dniu 27 września 2010 r. Kiedy A. R. otrzymała informację o odrzuceniu sprzeciwu niezwłocznie skontaktowała się z powódką, podała jej treść uzasadnienia Sądu co do daty odbioru wyroku zaocznego, dokonanego przez syna powódki.

W zaistniałej sytuacji A. R. podjęła decyzję o zaskarżeniu postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu od wyroku zaocznego, w dniu 10 listopada 2010 r. wniosła zażalenie na postanowienie Sądu z dnia 22 października 2010 r. o odrzuceniu sprzeciwu, zaś do zażalenia został załączony ponownie wniosek o zwolnienie powódki od kosztów sądowych.

Zarządzeniem z dnia 30 listopada 2010 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia wezwał B. M. (1) do uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. W piśmie procesowym z dnia 22 grudnia 2010 r. pełnomocnik A. R. uzupełniła niektóre braki formalne wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, wnosząc jednocześnie o przedłużenie 2 -tygodniowego terminu do wykonania wezwania Sądu w zakresie przedłożenia oświadczenia o posiadanych rachunkach bankowych i ich stanie.

W dniu 8 grudnia 2010 r. zostało doręczone pełnomocniczcze A. R. wezwanie do uzupełnienia braków wniosku o zwolnienie od uiszczenia kosztów sądowych poprzez przedłożenie stosownych dokumentów wskazanych przez Sąd. Po telefonicznym przekazaniu powódce prośby o przedłożenie żądanych przez sąd dokumentów, powódka zadeklarowała ich dostarczenie do kancelarii w dniu 10 grudnia 2010 r. Kontakt z powódką był wtedy utrudniony, dwukrotnie umówiona nie przysłała na spotkanie. A. R. dzwoniła do niej na komórkę i na telefon stacjonarny, jednak powódka nie skontaktowała się z pełnomocniczką. W piśmie z dnia 15 grudnia 2010 r. skierowanym do powódki A. R. podała, że w związku z przekazaną powódce telefonicznie informacją o otrzymanym z Sądu wezwaniu o uzupełnienie braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych oraz brakiem stawiennictwa powódki w kancelarii w dniach 10 grudnia 2010 r. i 13 grudnia 2010 r. w celu przekazania ww. wezwania Sądu, jak również wobec braku możliwości kontaktu telefonicznego z B. M. (1) zarówno na telefon komórkowy i stacjonarny, informuje powódkę, że przedmiotowe wezwanie, które przesała w załączeniu, wpłynęło do kancelarii 8 grudnia 2010 r., a zatem 14-dniowy termin upływa w dniu 22 grudnia 2010 r. Wobec tego radczyni zwróciła się o złożenie w kancelarii wskazanych w wezwaniu oświadczeń oraz przekazanie w formie pisemnej potrzebnych informacji umożliwiających sporządzenie odpowiedzi na wezwanie Sądu w terminie najpóźniej do 21 grudnia 2010 r. Ponadto pełnomocniczka w piśmie poinformowała, że brak przekazania tych dokumentów, oświadczeń i informacji we wskazanym przez Sąd terminie spowoduje oddalenie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, a w dalszej konsekwencji może doprowadzić do odrzucenia zażalenia. Pismo o tej treści zostało również wysłane do powódki drogą elektroniczną w wiadomości e-mail z dnia 16 grudnia 2010 r.

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2011 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie oddalił wniosek B. M. (1) o zwolnienie od kosztów sądowych, w uzasadnieniu postanowienia wskazując, że zestawienie wysokości kwot, które pozostają do jej dyspozycji z wysokością należnej opłaty sądowej od zażalenia na tym etapie postępowania – 775 zł. zdaniem Sądu prowadzi do wniosku, że opłata nie przekracza jej możliwości płatniczych.

A. R. poinformowała powódkę telefonicznie i mailowo o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, wskazując jej kiedy należy uiścić opłatę od zażalenia i jakie będą skutki niewykonania tego obowiązku fiskalnego. Radczyni nie wносиła zażalenia na odmowę zwolnienia od kosztów, gdyż powódka zapewniała ją, że opłatę uiści. W szczególności w wiadomości e-mailowej z dnia 14 marca 2011 r. powódka została poinformowana o wysokości opłaty i numerze konta Sądu Rejonowego, terminie na jej wpłacenie oraz skutkach nieuiszczenia opłaty. W konsekwencji B. M. (1) nie uiściła opłaty od zażalenia.

Po tym jak powódka nie uiściła tej opłaty, nie kontaktowała się z pełnomocniczką, dlatego A. R. wysyłałam jej wiadomości e-mailowe. Po uprawomocnieniu się wyroku pisała jeszcze do powódki pismo w kwietniu 2011 r.

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2011 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie odrzucił zażalenie B. M. (1) z dnia 10 listopada 2010 r. na postanowienie Sądu z dnia 22 października 2010 r. o odrzuceniu sprzeciwu, a to wobec nieopłacenia tego zażalenia. O tym odrzuceniu również pełnomocniczka poinformował powódkę, tym razem pisemnie i mailem. O wszystkich czynnościach powódka była informowana na bieżąco, w piśmie z dnia 26 kwietnia 2011 r. powódka została poinformowana przez A. R. o powyższym postanowieniu o odrzuceniu zażalenia, doręczając jej odpis tego postanowienia.

dowód: wiadomość e-mail z dnia 2 października 2010 r. – k. 107, wiadomość e-mail z dnia 4 października 2010 r. – k. 108, sprzeciw od wyroku zaocznego – k. 247-255 akt sprawy o sygn. V GC 806/10/S, , wiadomości e-mail z dnia 15 października 2010 r. i 19 października 2010 r. – k. 31-33, postanowienie z dnia 22 października 2010 r. – k. 269 akt sprawy o sygn. V GC 806/10/S, zażalenie z dnia 10 listopada 2010 r. na postanowienie z dnia 22 października 2010 r., zarządzenie Sądu z dnia 30 listopada 2010 r., wykaz połączeń – k. 109-110, pismo pełnomocnika z dnia 15 grudnia 2010 r. z dowodem nadania – k. 112-113, wiadomość e-mail z dnia 16 grudnia 2010 r. – k. 114, pismo procesowe pełnomocnika z dnia 22 grudnia 2010 r., postanowieniem z dnia 14 lutego 2011 r. Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów, wiadomość e-mail z dnia 14 marca 2011 r. – k.115, postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2011 r. Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie o odrzuceniu

zażalenia – k. 272-309 akt sprawy o sygn. V GC 806/10/S, pismo z dnia 26 kwietnia 2011 r. z dowodem nadania – k. 116-117, zeznania interwenientki ubocznej A. R. – k. 142-143.

Powódka nie kontaktowała się wówczas z pełnomocniczką ani telefonicznie, ani mailowo, czy też listownie. Nie zgłaszała w stosunku do A. R. roszczeń i nie posiadała jakichkolwiek zastrzeżeń do sposobu świadczonej przez interwenientkę uboczną pomocy prawnej związanej z prowadzeniem sprawy o sygn. akt V GC 806/10/S.

W piśmie z dnia 4 czerwca 2012 r., doręczonym skutecznie w dniu 6 czerwca 2012 r. powódka zgłosiła stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. szkodę polegającą na nienależytym prowadzeniu przez A. R. sprawy sądowej poprzez nieterminowe wniesienie sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r., domagając się odszkodowania w związku z zawinionym zaniechaniem radcy prawnego A. R. prowadzącej Kancelarię Radcy Prawnego w K., zaś odpowiedzialność strony pozwanej za naprawienie powstałej szkody wynika z umowy generalnej ubezpieczenia OC radcy prawnego A. R..

Dopiero w miesiącu lipcu 2012 r. A. R. otrzymała pismo od (...) S.A., iż powódka za pośrednictwem pełnomocnika z wyboru zgłosiła ubezpieczycielowi szkodę polegającą na nienależytym prowadzeniu przez pełnomocnika sprawy sądowej.

poprzez nieterminowe wniesienie sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r. Pełnomocniczka złożyła stosowne wyjaśnienia. Ubezpieczyciel po zapoznaniu się ze stanowiskami stron odmówił wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC radców prawnych.

dowód: akta szkodowe (...) SA. PL (...), zgłoszenie szkody z dnia 4 czerwca 2012 r. – k. 19-20, odpowiedź (...) S.A. - k. 21-22, zeznania interwenientki ubocznej A. R. – k. 142-143.

B. M. (1) w dniu 23 lipca 2013 r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w K. złożyła skargę na czynności radcy prawnego A. R., będące jej pełnomocnikiem z wyboru w sprawie przed Sądem Rejonowym dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie o sygn. akt V GC 806/10/S. Zarzuciła pełnomocniczce, że nie złożyła w terminie sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r. co skutkowało uprawomocnieniem się wyroku i wszczęciem przeciwko powódce egzekucji komorniczej. Nadto B. M. (1) zarzuciła, że radca prawny nie złożyła wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, gdy otrzymała postanowienie Sądu z dnia 22 października 2010 r. o odrzuceniu sprzeciwu, a istniała szansa na przywrócenie terminu, skoro błąd formalny został popełniony przez pełnomocnika, a strona w niczym nie zawiniła.

Postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) w K. wszczęła dochodzenie w sprawie, sygn.. akt R.D. (...), a na podstawie ustalonego stanu faktycznego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) w K. uznał, że zarzucane przez skarżącą naruszenie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegające na wniesieniu przez radcę prawnego A. R. sprzeciwu od wyroku zaocznego po terminie i niepodjęciu działań zmierzających do wzruszenia wyroku, w konsekwencji odrzucenia środka zaskarżenia przez Sąd, nie potwierdziły się, wobec czego postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2014 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) w K. postanowił umorzyć postępowanie w sprawie. W uzasadnieniu tego postanowienia wskazano, że z całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że radca prawny A. R. na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa dokonała czynności procesowych w imieniu powódki należycie, zmierzając do skutecznego zaskarżenia wyroku zaocznego, dołożyła należytej staranności podejmując czynności w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dla Krakowa -Śródmieścia w Krakowie.

W toku postępowania dyscyplinarnego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) w K. uzyskał od Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie informacje od Zastępcy Przewodniczącego Wydział (...), że w książce "czytanych akt" widnieje zapis, z którego wynika, że radca prawny A. R. przeglądała akta w sprawie sygn. akt V GC 806/10/S w dniu 27 września 2010 r., Poinformowano również, że z procedury obrotu akt w tym Wydziale wynika, że zwrotnego potwierdzenia odbioru wyroku zaocznego z 3 września 2010 r., podpisanego przez B. M. (2) nie było w aktach w dniu 27 września 2010 r., zaś akta w tym dniu znajdowały się „na kalendarzu”, a akta wraz ze zwrotnymi potwierdzenia odbioru zostały przedłożone sędziemu referentowi po wpływie pisma w dniu 30 września 2010 r.

dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia 14 kwietnia 2014 r. – k. 165-168, pismo z dnia 4 lutego 2014 r. k- 247 akt sprawy o sygn. V GC 806/10/S,

Wyrok zaoczny z dnia 3 września 2010 r. uprawomocnił się z dniem 13 października 2011 r., zaś już w dniu 7 października 2010 r. nadano mu klauzulę wykonalności, jako natychmiast wykonalnemu. W oparciu o ten tytuł wykonawczy Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa Nowej Huty wszczął przeciwko powódce postępowanie egzekucyjne w dniu 22 listopada 2010 r. z nieruchomości powódki – spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy os. (...) w K..

dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego – k. 16-17, zawiadomienie o zajęciu wierzytelności – k. 18.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z powołanych dokumentów, w szczególności korespondencji między stronami, w tym korespondencji e-mailowej, dokumentów z akt sprawy gospodarczej o sygn. V GC 806/10/S oraz dokumentów z akt postępowania dyscyplinarnego przed (...) w K., których autentyczności i prawdziwość nie była kwestionowana przez strony postępowania, a więc ich wiarygodność i moc dowodowa nie budziła wątpliwości.

Sąd uznał zeznania interwenientki ubocznej A. R. za wiarygodne i miarodajne dla oceny stanu faktycznego. Zeznania te są spójne i logicznie korespondują ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym, który Sąd ocenił jako wiarygodny. Przedmiotem niniejszego postępowania było w pierwszej kolejności ustalenie okoliczności związanych z uzyskaniem przez radcę prawnego A. R. informacji od powódki B. M. (1) o dacie doręczenia powódce odpisu wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r. w sprawie gospodarczej o sygn. V GC 806/10/S. Strony przedstawiły dwie odmienne wersje wydarzeń. Powódka powiedziała, że podczas spotkania z A. R. z dnia 27 września 2010 r. w siedzibie jej kancelarii poinformował radczynię, że otrzymała wyrok zaoczny w dniu 20 września 2010 r., który został odebrany w jej imieniu przez syna B. M. (2). Natomiast interwenientka uboczna A. R. podała, że podczas tego spotkania uzyskała od powódki informacje, że odpis wyroku zaocznego został jej doręczony w dniu 24 września 2010 r. Należy przy tym wskazać, że w spotkaniu uczestniczyły tylko dwie osoby powódka i radca prawny A. R., brak było bezpośrednich świadków tego spotkania, rozmowa nie była nagrywana ani spisana. Zaoferowani przez powódkę świadkowie, przesłuchani przez Sąd w toku procesu nie byli bezpośrednimi świadkami przebiegu tego spotkania, posiadają informacje zasłyszane od powódki, potwierdzają jej wersję zdarzeń i ich zeznania są prawdziwe jedynie tym zakresie, że istotnie taką wersję zdarzeń usłyszeli od powódki, w oparciu o jej subiektywną relację, dlatego ocenę wiarygodności świadka -córki powódki -P. M. oraz jej byłego partnera i współpracownika powódki D. P., należało dokonać przez pryzmat wiarygodności zeznań samej powódki. Nie można pominąć faktu pokrewieństwa powódki ze świadkiem P. M. i dlatego należało podejść do oceny jej zeznań z ostrożnością, bowiem jako córka powódki nie pozostaje obojętna wobec rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a powyższe uwagi można również odnieść do zeznań drugiego świadka. W tym zakresie, w jakim zeznania powódki okazały się niewiarygodne, w tym samym zakresie nie można było dać wiary zeznaniom tych świadków. Nie było w toku sprawy kwestionowane, że powódka przychodząc do kancelarii radcy prawnego A. R. w dniu 27 września 2010 r. dysponowała tylko odpisem wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r., nie przedkładając nawet koperty, dowodu nadania, informując interwenientkę uboczną jedynie ustnie o dacie doręczenia tego orzeczenia. Należało zadać pytanie, jaką datę doręczenia wyroku zaocznego radczyni usłyszała od powódki. By ustalić, która wersja jest prawdziwa zdaniem Sądu należało ocenić nie tylko okoliczności spotkania z dnia 27 września 2010 r., ale wszystkie okoliczności niniejszej sprawy w odniesieniu do całokształtu zaoferowanego przez strony materiału dowodowego, w szczególności przy uwzględnieniu relacji i współpracy powódki z jej pełnomocnikiem z wyboru. Powódka nie odpowiadała na e-maile kierowane przez nią przez A. R., bądź odpowiadała z opóźnieniem, tłumacząc się pośpiechem i natłokiem spraw – tytułem przykładu – wiadomością powódki B. M. (1) z dnia 2 października 2010 r. wysłanej do A. R., w której napisała „bardzo przepraszam za spóźnienie, bardzo dużo spraw...” w załączeniu przesyłając z opóźnieniem, pomimo wyznaczonego terminu, bilans firmy na potrzeby wniosku o zwolnienie od kosztów. W innym przypadku powódka nie odpowiadała na telefony i e-maile powódki z prośbą o stawiennictwo w kancelarii w dniu 10 grudnia 2010 r., celem przedłożenia dokumentów i oświadczeń

odnośnie jej sytuacji majątkowej, na potrzeby kolejnego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, a w konsekwencji nie skontaktowała się z radczynią lub pracownikami jej kancelarii, bagatelizując wezwanie sądowe. Na bieżąco informowana o postępach w procesie przed Sądem Rejonowym przez A. R., powódka nie uiściła opłaty sądowej od zażalenia, mimo zapewnień, że ten obowiązek spełni w terminie, co skutkowało negatywnymi skutkami procesowymi dla niej, pomimo, że był o nich wielokrotnie przez pełnomocniczkę informowana i pouczana. W tych okolicznościach i w takim stanie, w zdenerwowaniu, roztargnieniu i emocjach związanych z otrzymanym wyrokiem zaocznym, nieco chaotycznie powódka wówczas działała i dlatego wysoce prawdopodobnym jest, że w tych okolicznościach, w tej atmosferze, powódka udzieliła radczyni następujących informacji: „24 września dostałam ten wyrok zaoczny”, co było, jak ustalił Sąd, zgodne z ustalonym stanem faktycznym, bowiem w tym dniu syn przekazał jej przedmiotowy wyrok zaoczny, który został przez niego odebrany wcześniej w dniu 20 września 2010 r. i radca prawny A. R. tak to zanotowała i obliczyła 7 dni dla doręczenia do Sądu sprzeciwu od tego wyroku zaocznego, czyli na dzień 1 października 2010 r., kiedy przedmiotowy sprzeciw faktycznie w imieniu powódki złożyła. W ocenie Sądu wydaje się wręcz nieprawdopodobnym i niemożliwym, by radca prawny z wieloletnim doświadczeniem, wiedząc o tym, że zgodnie z ustawą przysługuje stronie 7 dni na złożenie sprzeciwu od wyroku zaocznego, nie składa go w terminie, lecz świadomie i z premedytacją składa go 4 dni po upływie terminu, przeczą temu również zasady logiki i doświadczenia życiowego i zdrowego rozsądku. Należy również podkreślić, że A. R., po spotkaniu z powódką w dniu 27 września 2010 r., które był pierwszym ich spotkaniem, dołożyła należytej staranności udając się do Sądu i badając akta, głównie w celu ustalenia bądź potwierdzenia daty doręczenia wyroku zaocznego. Zarówno z zeznań samej interwenientki, jak również z analizy akt sprawy gospodarczej, a szczególnie z treści pisma zastępcy Przewodniczącego Wydziału V Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 4 lutego 2014 r., sporządzonego na prośbę (...) w K. wynika, że w dniu przeglądania akt nie było w nich jeszcze zwrotnego potwierdzenia odbioru tego orzeczenia. Wobec czego A. R. działała w zaufaniu do powódki B. M. (1), osoby która zawodowo zajmuje się prowadzeniem biura rachunkowego, pod firmą (...), Doradztwo (...) z siedzibą w K., która cały czas ma do czynienia z dokumentami, pismami urzędowymi, prowadzi rozliczenia podatkowe i zapewne jako profesjonalista w tej dziedzinie wie co oznacza termin sądowy bądź urzędowy, a zatem powinna wiedzieć jakie konsekwencje wiążą się z jego uchybieniem. W dobrej wierze radczyni przyjęła, zgodnie z udzieloną jej informacją, że powódka otrzymała wyrok w dniu 24 września 2010 r. Nie można zdaniem Sądu oczekiwać od radczyni, że będzie podejmowała jakieś nadzwyczajne kroki, w celu uzyskania informacji o doręczeniu odpisu tego orzeczenia, by udała się na pocztę podejmując jakieś dodatkowe ustalenia, gdyż działała w zaufaniu do powódki, nie widząc zapewne przyczyn, dla którym powódka mogłaby wprowadzać pełnomocnika w błąd, co godziłoby w jej uzasadnione interesy. Nie uszło również uwadze Sądu, że w piśmie z dnia 23 lipca 2012 r. (por. akta szkody) powódka oświadczyła, że poinformowała A. R. o odbiorze wyroku zaocznego już w dniu 21 września 2010 r. w rozmowie telefonicznej, chcąc udzielić jej pełnomocnictwa do reprezentowania jej w sprawie gospodarczej, a w szczególności złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego, tymczasem słuchana w trakcie postępowania w charakterze strony nie wspomniała, by już w tym dniu zakomunikowała pełnomocniczce, choćby telefonicznie, o tym, że otrzymała odpis wyroku zaocznego, wskazując, że 24 września udałam się do kancelarii mec. R., „wcześniej nie mogłam, bo miałam różne zajęcia służbowe” (k. 141) Powyższa sprzeczność może zdaniem Sądu potwierdzać, że zeznania powódki odnośnie tego, jaką datę otrzymania odpisy wyroku zaocznego powódka podała do wiadomości radczyni podczas pierwszego z nią spotkania, są niewiarygodne i niespójne.

Ponadto Sąd zauważył, że z okoliczności sprawy nie wynika, by powódka przychodząc do kancelarii (...) w dniu 27 września 2010 r., mając świadomość, bądź też uzyskawszy taką wiedzę od pełnomocnika, że termin na złożenie sprzeciwu upływa z 7 dniem od doręczenia, a nadto mając wiedzę, że wyrok został odebrany 20 września 2010 r. a zatem w dniu tej wizyty upływał termin do złożenia sprzeciwu, podejmowała jakieś szczególne kroki, próby nalegania, by jeszcze tego samego dnia pełnomocniczka, wobec zaistniałej sytuacji i upływu terminu, w sposób niezwłoczny sporządziła i wysłała do Sądu sprzeciw od tego wyroku. Powódka nie wskazała, by między stronami były jakieś uzgodnienia, że pełnomocnik podejmie już w dniu tej wizyty wszelkie potrzebne kroki w tym iż w tym dniu wniesie sprzeciw by termin został zachowany, a taka by musiała być rozmowa gdyby radca prawny wiedziała, że właśnie w dniu wizyty powódki upływa termin do wniesienia sprzeciwu. Również z zeznań interwenientki nie wynikało, by powódka zwracała się do niej o nader pilne potraktowanie jej sprawy.

Sąd zważyło następuje:

Powództwo nie zasługiwało uwzględnienie.

Stosownie do art. 822 § 1 k.c. zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do zapłaty określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie natomiast z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej radców prawnych (Dz. U. z 2003 nr 217 poz. 2135) ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna radcy prawnego za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, podczas wykonywania czynności radcy prawnego, o których mowa w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Odpowiedzialności profesjonalnego pełnomocnika procesowego za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem przez niego zawodu, odpowiedzialność tę należy rozpatrywać w oparciu o zasady odpowiedzialności wynikające z kodeksu cywilnego w odniesieniu do niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (art. 471 k.c. i nast.), zaś by doszło do uznania odpowiedzialności cywilnej radcy prawnego za wystąpienie szkody, a co za tym idzie uznania odpowiedzialności odszkodowawczej zakładu ubezpieczeń i wypłaty odszkodowania muszą być wykazane łącznie wszystkie przesłanki odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania przewidziane na gruncie kodeksu cywilnego. Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zajście zdarzenia, z którym ustawa wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody, istnienie normalnego (art. 361 § 1 k.c.) pomiędzy tym zdarzeniem a szkodą. Ciężar udowodnienia tych przesłanek spoczywa na osobie żądającej naprawienia szkody - zgodnie z regułą określoną w art. 6 k.c.

W analizowanej sprawie powódka swoje roszczenie wobec strony pozwanej wywodzi z faktu nienależytego wykonania przez radcę prawnego A. R. obowiązków pełnomocnika z wyboru, skutkiem czego po stronie powódki miała powstać dochodzona pozwem szkoda. Powódka zarzuciła, że reprezentujący ją pełnomocnik z uchybieniem terminu złożył sprzeciw od wyroku zaocznego, co spowodowało, iż złożony po terminie sprzeciw postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 22 października 2010 r. został odrzucony, co w rezultacie doprowadziło do uprawomocnienia się wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie Wydział V Sąd Gospodarczy z dnia 3 września 2010 r., sygn. akt V GC 806/10/S.

Jak wyżej wskazano niewłaściwe wykonanie tego zobowiązania przez pełnomocnika należy oceniać w świetle normy art. 471 k.c. Zgodnie zaś z tym przepisem dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stosownie zaś do art. 472 k.c. jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności. W tym zakresie należy zatem wskazać, iż obowiązkiem pełnomocnika - radcy prawnego, wynikającym z wiążącej go z klientem umowy o zastępstwo procesowe, jest wykonywanie z profesjonalną starannością wszystkich czynności procesowych łączących się ze sprawą. Miarą owej profesjonalnej staranności jest dbałość o prowadzenie procesu z wykorzystaniem wszelkich dopuszczonych prawem możliwości zapewnienia zleceniodawcy uzyskania przez niego korzystnego rozstrzygnięcia. Staranność taka zakłada znajomość przepisów prawa i aktualnych kierunków ich wykładni, a w wypadku, kiedy występują rozbieżne poglądy w nauce, czy orzecznictwie, uwzględnianie w argumentacji tego faktu i podejmowanie także czynności procesowych o charakterze "ostrożnościowym" w sytuacjach, kiedy kierunek możliwej wykładni jest wątpliwy. Należy również podkreślić, że zakres odpowiedzialności cywilnej zawodowej pełnomocnika fachowego, w tym przypadku radcy prawnego, wyznaczony jest należytych wykonywaniem obowiązków wynikających z umowy o świadczenie usług prawnych, a nie pozytywnym dla klienta osiągnięciem rezultatu prawnego. Radca prawny świadczący pomoc prawną klientowi odpowiada cywilnie za nie dołożenie wymaganej w danych stosunkach staranności a nie za ogólny wynik procesu.

W świetle ustalonego stanu faktycznego, a w szczególności orzeczenia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. w przedmiocie umorzenia dochodzenia w sprawie radcy prawnego A. R., a to wobec ustalenia, że radczyni dołożyła należytej staranności podejmując stosowne czynności w postępowaniu z udziałem B.

M. (1) w sprawie gospodarczej sygn. akt V GC 806/10/S, nie ulega wątpliwości, iż w działaniach na rzecz powódki nie dopuściła się żadnych naruszeń, ani zaniedbań, wszelkie podjęte czynności zostały dokonane z zachowaniem najwyższej staranności, sumienności oraz profesjonalnej wiedzy prawniczej, co oznacza, że radczyni wykonała w sposób należyty swoje obowiązki.

Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności pozwanego miałyby ustalenie, jaką informację powódka przekazała radczynie podczas ich wspólnego spotkania w dniu 27 września 2010 r., co do daty, w której wyrok zaoczny został odebrany. Sąd ustalił, przyjmując wersję interwenientki ubocznej, że powódka wskazała na datę 24 września 2010 r., skutkiem czego A. R., działając w zaufaniu do powódki, uprzednio badając akta w Sądzie, wykazując się tym samym należyłą starannością przy wykonywaniu swoich obowiązków zawodowych, w dobrej wierze przyjęła, że termin do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego upływa w dniu 1 października 2010 r. i w tym dniu złożyła przedmiotowy sprzeciw do Sądu. Zdaniem Sądu powódka, zgodnie z ciężarem dowodu (art. 6 k.c.) nie wykazała, że przekazała A. R. informację, że wyrok zaoczny został jej doręczony w dniu 20 września 2010 r.

Ponadto o należytej staranności A. R. świadczą również jej dalsze starania polegające na nieustannym informowaniu powódki o stanie sprawy, złożeniu zażalenia na postanowienie odrzucające sprzeciw, a także liczne wiadomości e-mailowe i korespondencja listowna kierowane do powódki, celem mobilizowania jej do szerszej aktywności i współpracy pełnomocnikiem, chociażby w zakresie dostarczania w terminie stosownych dokumentów na cele związane z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych, informowanie powódki o obowiązku uiszczenia opłat sądowych, terminie ich uiszczenia i ich wysokości. Z okoliczności sprawy wynika, że to powódka nie odbierała korespondencji e-mailowej, choć jak wynika z zeznań D. P. powódka co do zasady korzystała z poczty elektronicznej i odbierała e-maile, co może wydawać się oczywiste w kontekście prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, nie dostarczała żądanej dokumentacji, odwoływała umówione spotkania w kancelarii, nie odpowiadała na korespondencje e-mailową i pocztową, a nadto uchylała się od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, mimo, że jej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych został oddalony.

Uznać zatem należy, że A. R. w sposób należyty wykonywała swoje zobowiązania w stosunku do powódki, ciążące na niej jako pełnomocniku z wyboru, co wyklucza przyjęcie odpowiedzialności odszkodowawczej w stosunku do powódki. Niezależnie od tego powódka nie wykazała również, aby skutek zachowań radczyni poniosła jakąkolwiek szkodę, a w szczególności powódka nie wykazała, by szkoda, którą poniosła w wyniku prowadzenia przeciwko niej postępowania egzekucyjnego na podstawie prawomocnego wyroku zaocznego z dnia 3 września 2010 r. nie powstałaby, gdyby sprzeciw od wyroku zaocznego został złożony przez interwenientkę uboczną w dniu 27 września 2010 r., nie wiadomo bowiem, czy wyrok ten zostałby uchylony bądź utrzymany w mocy, zaś ustalenie tych okoliczności te nie były przedmiotem niniejszego postępowania. W konsekwencji należało uznać, że powódka nie wykazała podstawowej przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej z art. 471 k.c., a mianowicie, że radca prawny A. R. w sposób nienależyty wykonywała zobowiązania wobec powódki już z tej przyczyny powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku na podstawie wyżej powołanych przepisów.

O kosztach procesu Sąd w pkt II sentencji wyroku orzekł kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania na zasadzie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. Nr 490 t. j.). Na zasadzoną kwotę złożyły się koszty zastępstwa procesowego – 3 600 zł. oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł..

O kosztach procesu Sąd w pkt III sentencji wyroku orzekł kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania na zasadzie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z

2013 r., poz. 461 t. j.). Na zasądzoną kwotę złożyły się koszty zastępstwa procesowego – 3 600 zł. oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł. oraz uiszczona przez interwenientkę uboczną opłata od interwencji w kwocie 850 zł.